

GENT D'ARA

PERIODIC AUTONOMISTA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Trimestre, 2 ptes. — A fora, 2'50.
Numero corrent, 15 centims

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Carrer del Portalet, 2, 1.º

No s'admeten treballs sense firma.
Dels treballs publicats ne son responsables sos autors.

Els números de "Varietés" de la Unió Monàrquica Nacional

«... a los Sres. de la U. M. N. he de decirles que, en el propósito que anunció la nota oficial que publicaron en los periódicos, de provocar diariamente en el Parlamento contiendas con nosotros, no les vamos a dar gusto. Las contiendas las sostendrán solos. No queremos ser nunca descorteses con nadie, pero entendemos que no hay derecho a convertir al Parlamento Español en un Circo de Varietés, con un número diario de riñas catalanas. Nunca he sentido afición al papel de gladiador mímide en Circo Romano. Para toda declaración de doctrina, para todo esclarecimiento de un hecho, nos tienen aquí para contestar con toda cortesía; para dar aquí ese espectáculo, no cuentan con nosotros. En todo caso figuraremos entre los espectadores.» — (Del discurs d'En Cambó en el Congrés el día 16 del prop-passat Març).

Tot partit o agrupació política a més del programa que tingui, té el seu caire característic extern, que's marca i el defineix molts cops, més que, no el programa que sustenta. Aquest caire es demostra a cada moment i en tots els seus homes, i en tots els seus actes, moltes vegades per detalls ben significatius, per fets anecdòtics que els retrata molts cops més que els mateixos fets capdals.

Per aixó s'ha dit sovint que els partits polítics son una escola.

La U. M. N. s'ha caracteritzat sempre, per l'importància que en tot moment ha donat a la cosa petita, al detall, a la xafardería, a la insidia,

al cas particular mai s'enlaira al regne de les idees, de la doctrina.

Aixó ho fan al Parlament, tots els seus homes més característics, En Fournier, el del acta de Torruella obtinguda per falsegament d'un document; el Marqués d'Olérdola, el diputat per Sort-Viella per regalo d'en Emili Riu; En Torras, el diputat per la tupinada de Granollers.

Aixó ho fan també al Ajuntament de Barcelona, els dos regidors de la U. M. N., especialment el Baró de Viver, qui tan asiduament intervé anecdòticament en les discussions.

A la mateixa Mancomunitat, aon ningú se vol dir afiliat a la U. M. N., quan parla algú dels que a fora s'aprofiten de la força que davant dels enemics de Catalunya els hi dona el perteneixer a aquella agrupació política, també empetiteix el debat. Recordem si no en la última assemblea la intervenció del diputat d'En Sala de Tarrasa, D. Alvar Vinyals, portant a debat resolucions de la Comissió provincial en expedient electoral, i altres petiteses pel istil.

Per aixó instintivament sense previ acord, Diputats i Regidors, han despreciat aquesta forma de discutir. No han volgut rebaixar la Diputació, la Mancomunitat, ni els Ajuntaments amb aqueixa mena de debats. No han volgut amb més raó, els nostres parlamentaris donar davant dels diputats d'Espanya, aquesta baixa concepció de la política Catalana.

Nosaltres, per temperament, per concepte de propia dignitat, i per ésser de l'escola de la Lliga el no bai-

xar fins a les miseries de la vida, no volem lluitar en tal forma.

En un terreny més humil, GENT D'ARA tampoc hi descendeix, ni hi descendirà, en la seva campanya.

Heuse aquí explicat el perquè nosaltres no contestem les petiteses de *El Demócrata*.

Dintre la nostra petita esfera tampoc volem fer números de «Varietés». Més ens estimem mirar com els altres els fan sols.

L'incident del Ritz

Molt s'ha comentat aquestos dies l'incident ocorregut al Restaurant Ritz, de Barcelona, en el banquet de les Càmares de la Propietat.

El fet es sencill i sintomàtic. Al parlar en català el representant de la Mancomunitat, Sr. Massó i Llorens, alguns catalans i no catalans protestaren.

Cal treurer en primer lloc, tot lo que's pugui dir sobre la base de que, els no catalans forasters, no entenen al orador.

Aixó es absolutament fals. Per fortuna, dels quatre idiomes que's parlen a Espanya; el català, el castellà, el gallec i el basc, els tres primers son originats per la corrupció del llatí; sols el basc té origen indígena diferent. Els tres primers, per ésser influïts per circumstancies semblants, tenen una composició que els fa completament comprensible, per les persones mitjanament instruídes, perteneixents a les diferents parts d'Espanya, aon se parlen tals idiomes. No fa gaires anys varen anar a Barcelona, els polítics galleguistes hi varen ésser fortament obsequiats pels regio-